

Nr 92.

Av herrar **Hedlund** i Östersund och **Hedlund** i Häste,
*om årligt understöd till länsantikvarien E. Festin och
hans hustru.*

Under övningsflygning vid Kungl. Västgöta flygflottilj störtade den 17 juli 1940 ett skolflygplan, vari reservofficersaspiranten, värnpliktige nr 412 63/37 Eric Festin medföljde såsom flygspanare. Festin avled den 19 samma månad till följd av de skador han ådragit sig vid störtningen.

Festin, som var född den 26 mars 1917 i Östersund, efterlämnade såsom stärbhusdelägare fadern, länsantikvarien Eric Festin, Östersund, modern fru Margit Festin, född Behm, samt bröderna Olle, född 1919, och Carl, född 1920, alla i Östersund.

Fråga om livränta till föräldrarna jämlikt bestämmelserna i 1927 års militärsättningsförordning samt kungl. förordningen den 17 maj 1940 om särskild ersättning i vissa fall för skada till följd av olycksfall vid flygning har upptagits till prövning av riksförsäkringsanstalten, som emellertid genom beslut den 13 december 1940 funnit någon dylik livränta icke kunna tillerkännas föräldrarna. Anstalten har motiverat sitt beslut därmed, att föräldrarna icke visats vara av den avlidne sonens arbete för sitt uppehälle väsentligt beroende.

Detta beslut har genom besvär underställts försäkringsrådets prövning. Emellertid torde det vara tveksamt, huruvida ändring i anstaltens beslut kan vinnas, då de formella förutsättningarna för livränta enligt ovan angivna författningar måhända saknas. Emellertid finna vi omständigheterna i föreliggande fall så ömmande, att det oaktat starka skäl tala för att staten lämnar de efterlevande någon kompensation för den svåra förlust föräldrarna lidit genom sonens förolyckande i rikets tjänst. Vi hava därför ansett oss böra bringa saken motionsvägen under riksdagens prövning. Enligt vad vi förvissat oss om kommer besvärssärendet att av försäkringsrådet behandlas med största möjliga skyndsamhet, varför slutligt beslut i frågan kan förväntas föreligga, då denna motion kommer att behandlas av vederbörande utskott.

Beträffande familjen Festins ekonomiska ställning må framhållas, att denna ställning under år 1940 väsentligt försämrats dels på grund av att hustru Festin då pensionerats efter uppnådda 60 år och dels på grund av höjda skuldräntor. Familjens tillgångar utgöras av två fastigheter, en i Hackås, som ej lämnar någon inkomst, och en i Östersund, där familjen

bor. Fastigheterna äro emellertid intecknade till belopp, överstigande taxeringsvärdena. Vidare kan nämnas att bouppteckningen efter den avlidne sonen utvisar en brist å 1.347 kronor 83 öre, för vilken den avlidnes fader åtagit sig svara.

Familjens ekonomiska ställning är numera synnerligen bekymmersam och har genom den äldste sonens frånfälle i väsentlig grad försämrats. Själv lider fadern, länsantikvarien Festin, sedan länge av svårt hjärtfel, vilket försämrats genom den chock han erhöll vid underrättelsen om sonens död, och är han för närvarande intagen på Östersunds lasarett för vård av denna sjukdom. Modern är nervklen och oförmögen till varje inkomstbringande arbete. De båda kvarlevande sönerna lida av sjuklighet, som försenat deras studier; och kunna de ej förväntas komma att under de närmaste åren förtjäna sitt uppehälle.

Då länsantikvarien Festin, som i år fyller 63 år och alltså om ett par år måste avgå från sin tjänst, ej fått sin pensionsfråga ordnad, ter sig framtiden allt annat än ljus, sedan han mistat den ende av makarnas söner, som kunnat hjälpa till med ekonomien. Allt sedan sonen Eric erhållit egen förtjänst har han lämnat bidrag till familjens utgifter. Under februari—mars 1940 lämnade han sålunda 70 kronor och därefter omkring 120 kronor i månaden, och var det hans avsikt att framdeles om möjligt öka detta bidrag. För augusti—september 1940 hade han sålunda hoppats kunna bidra med tillhoppa 410 kronor. I detta avseende må framhållas följande: Då det visade sig att familjens östersundsfastighet kom att draga större kostnader än som var förenligt med familjens ekonomi, övervägdes möjligheten att försälja densamma och erhöles jämväl ett köpeanbud å 53.000 kronor. Sonen Eric ville emellertid att familjen om möjligt skulle behålla den och förklarade sig villig att övertaga ansvaret för åtminstone hälften av skuldräntorna. Detta inträffade så nära inför hans bortgång att något juridiskt ordnande av frågan ej kom till stånd, men möjligheten att försälja egendomen blev på grund härav försutten. Med de begränsade medel, som stå till förfogande för den sjukliga familjens uppehälle, blev detta ett hårt slag. Vidare kan nämnas, att av familjens skulder ett belopp av 2.000 kronor — utöver skulden enligt bouppteckningen efter den avlidne sonen — direkt avse kostnader, som belöpte å denne son.

Sonen Eric omkom i rikets tjänst utan att han i någon mån själv var orsak till olyckan. Frånfallet inträffade vid en tidpunkt, då familjens ekonomiska ställning av olika sammanträffande omständigheter — pensionering, höjda räntor, sjuklighet — väsentligt försämrats och då den hjälp, som just hörjat lämnas, var som mest behövlig. Oavsett huruvida de formella förutsättningarna för en livränta till de efterlevande föräldrarna föreligga, synas oss därför starka skäl tala för att staten i detta fall lämna de efterlevande ekonomisk hjälp.

I fråga om storleken av denna hjälp torde man kunna utgå från det månatliga belopp, som sonen Eric under de sista månaderna av sin levnad lämnat.

På grund av vad sålunda anförts och under förutsättning att försäkringsrådet ej bifaller de anförda besvären få vi alltså hemställa,

att riksdagen ville bevilja länsantikvarien Eric Festin och hans hustru ett understöd till belopp, som må finnas skäligt.

Stockholm den 22 jan. 1941.

Verner Hedlund,
Östersund.

P. S. Hedlund,
Häste.